

Infra Hebdomadam
dicuntur Preces feri-
les, cum Oratione Do-
minici præcedentis.

FERIA QUINTA.

De libro Tobie.
Lectio 1. Cap. 12.

Vocavit ad se Tobias filium suum, dixitque ei: Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficiis ejus? Me duxit & rediit sanum, pecuniam à Gabelo ipse recepit, uxorem ipse me habere fecit, & dæmonium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus ejus fecit, me ipsum à devoratione piscis eripuit, te quoque videre fecit lumen cæli, & bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? Sed per te, pater mi, ut roges eum, si forte dignabitur meditari de omnibus, que allata sunt, sibi assumere.

Peto Dòmine, ut de vinculo improperii hujus absolvas me, aut certa desuper terram eripias me: Ne remissæ delicta mea, vel parentum meorum, neque vindictam sumas de peccatis meis: quia gravis sustinentes te Dòmine. Omnia enim judicia tua justa sunt, &

tertiam Septembris.

omnes viæ tuæ misericordiæ & veritas: & nunc Dòmine memento mei. **Ne. Eclio 9.**

Et vocantes eum, pater scilicet & filius, tulērunt eum in partem: & rogare coeperunt ut dignaretur dividiam partem omnium que attulerant, acceptam habere. Tunc dixit eis occilte: Benedicite Deum celi, & coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim sacramentum regis abscondere bonum est: opera autem Dei revelare & confiteri honorificum est. Bona est oratio cum jejuniis, & elemosyna, magis quam thesauros auri recondere: quoniam elemosyna à morte liberat, & ipsa est que purgat peccata, & facit invenire misericordiam & vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum & iniquitatem, hostes sunt anime suæ.

Omni tempore benedic Deum, & pete ab eo ut vias tuas dirigat: Et in omni tempore consilia tua in ipso permaneant. Inquire ut facias que placita sunt illi in veritate, & in tota virtute tua. **Et in omni.**

Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondam à vobis occultum

ser-

Feria sexta Quatuor Temporum Septembris.

189

sermōnem. Quando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prædium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas tuam Dòmino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te. Et nunc misit me Dòminus ut curarem te, & Saram uxorem filii tui à dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphaël Angelus, unus ex septem qui astamus ante Dòminum. Cumque hæc audissent, turbati sunt, & tremētes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere.

Memor esto filii, quoniam pauperem vitam gerimus: Habebis multa bona, si timueris Deum. In mente habeto eum, & cave nequendo prætermittas præcepta ejus. Habebis gloria Patri. Habebis.

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.
Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Rogabat Jesus quidam de Pharisæis, ut manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisæi, discubuit. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papa.

Homilia 33. in Evangelia, post matutin.

Quem Pharisæus de falsa justitia presumpsit, nisi Judæicum populum: quem peccatrix mulier ad vestigia Dòmini veniens & plorans, nisi conversam Gentilitatem designat? Quæ cum alabastro venit, unguentum fudit, retro secus pedes Dòmini stetit, lacrymis pedes rigavit, capillis tersit, eosdemque quos infundebat & tergebat, pedes osculari non desit. Nos ergo, nos illa mulier expressit, si toto corde ad Dòminum post peccata redeamus, si ejus poenitentia luctus imitemur. Quid namque unguento, nisi bonæ odore opinionis exprimitur? Unde & Paulus dicit: Christi boni odor sumus Deo in omni loco.

Sufficiēbat vobis paupertas nostra, ut divitiæ computarentur: numquam fuisset pecunia ipsa, pro qua misisti filium nostrum,

Baculum senectutis nostræ. Hæc me filii mei, ut quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum? **Baculum.**

Si ergo recta opera agimus, quibus opinionis bonæ odore Ecclesiam resper-

gā-

gamus, quid in Domini corpore, nisi unguentum fundimus? sed secus pedes Jesu mulier sterit: contra pedes enim Domini stetit, cum in peccatis posita, ejus trineribus renitebamur. Sed si ad veram poenitentiam post peccata convertimur, jam retro secus pedes stamus: quia ejus vestigia sequimur, quem impugnabamus. Lacrymis mulier pedes ejus rigat: quod nos quoque veraciter agimus, si quibuslibet ultimis membris Domini per compassionis affectum inclinamur, si sanctis ejus in tribulatione compatimur, si eorum tristitiam, nostram putamus.

✠ Benedicite Deum celi, & coram omnibus viventibus confitemini ei: ✠ Quia fecit vobiscum misericordiam suam. ✠ Ipsum benedicite, & cantate illi: & enarrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit.

Lectio iij.

Capillis ergo pedes Domini terginus, quando sanctis ejus, quibus ex charitate compatimur, etiam ex his que nobis superfluent, miseremur: quatenus sic mens per compassionem doceat, ut etiam larga manus affectum doloris ostendat. Rigat namque lacrymis Redemptoris pedes,

sed capillis suis non tergit, qui ut unque proximorum dolori compatitur, sed tamen eis, ex his que sibi superfluent, non miseretur. Plorat, & non tergit, qui verba quidem doloris tribuit: sed non ministrando que desunt, vim doloris minime abscedit. Osculantur mulier pedes, quos tergit: quod nos quoque plene agimus, si studiosè diligimus, quos ex largitate continemus; ne gravis nobis sit necessitas proximi; ne ipsa nobis ejus indigentia, que sustentatur, fiat onerosa; & cum manus necessaria tribuit, animus a dilectione torpescat.

✠ Tempus est ut revertar ad eum qui misit me. ✠ Vos autem benedicite Deum, & enarrate omnia mirabilia ejus. ✠ Confitemini ei coram omnibus viventibus, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Vos autem. Gloria Patri. Vos autem.

Ad Benedictus, Antiphona. Mulier, que erat in civitate peccatrix, stans retro secus pedes Domini, lacrymis cepit rigare pedes ejus, & capillis capitebat pedes ejus, & unguento ungebat.

Deinde dicuntur Preces ut in Psalterio. 63.

Oratio.

Prastra, quassimus omnipotens Deus: ut observationes sacras annua devotione recolentes, & corpore tibi placeamus, & mente. Per Dominum nostrum. Et dicitur per Horas diei tantum.

In Vesperis, nisi fiat de Fecso novem Lectionum, dicuntur Preces feriales. 197. & Oratio Dominice preterite.

SABBATO Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii secundum Luc. m.

*Lectio i.**Cap. 11.*

In illo tempore: Dicebat Jesus turbis hanc similitudinem: Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit querens fructum in illa, & non invenit. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papa.

Homilia 31. in Evangelia

Dominus ac Redemptor noster per Evangelium suum aliquando verbis, aliquando rebus loquitur: aliquando aliud verbis, atque aliud rebus: aliquando autem hoc verbis, quod rebus. Duas etenim res ex Evangelio fratres audis: ficulneam infructuosam, & mulierem curvam: & utriusque rei est pietas impensa. Illud au-

tem dixit per similitudinem istud egit per exhibitionem. Sed hoc significat ficulnea infructuosa, quod mulier inclinata: & hoc ficulnea reservata, quod mulier erecta.

✠ Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt, & defecimus: timor & heretico mentis cecidit super nos, & super liberos nostros: ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: Domine miserere. ✠ Peccavimus cum patribus nostris, iniquitatem fecimus. Domine.

Lectio ij.

Quid arbor fici, nisi humanam naturam designat? Quid in filice inclinata, nisi eandem naturam significando designat? Quæ & bene plantata est sicut ficus, & bene creata sicut mulier: sed in culpam propria sponte lapsa, neque fructum servat operationis, neque statum rectitudinis. Ad peccatum quippe ex voluntate corruens, quia fructum obedientie ferre noluisset, statum rectitudinis amisit. Quæ ad Dei similitudinem condita, dum in sua dignitate non persistit, quod plantata vel creata fuerat, servare contempsit. Tertio Dominus vineæ ad ficulneam venit, quia naturam generis humani ante legem, sub lege,

sub